

Udsigt. Vi har ønsket at fortsætte Forhandlingerne der, men Venstre har staaet stejlt paa Landstingsflertallets Standpunkt og afvist Forhandling. Det har krævet Forhandlingen afbrudt og gennemført Afbrydelsen ved formelig Afstemning med Navneopraab og det hele. Hvad de har villet opnaa derved, er det mig, som sagt, ikke muligt at se. Men der er een Ting, de har opnaaet, og som de maa paatage sig Ansvar for, nemlig at man uden gyldig Grund har sprængt de Forhandlinger, der sikkert indenfor en rimeligt Tidsfrist vilde kunne have hidført et Resultat baade for Valgloven og Grundloven.

Jeg har villet give denne Redegørelse for den Stilling, de forskellige Partier har indtaget indenfor Fællesudvalget, og jeg kan slutte med at anbefale Folketinget at stemme for Regeringspartiernes Indstilling.

Klaus Berntsen: Den ærede Ordfører (Slengerik) har i stærke Ord og høje Toner beklaget sig over, at Fællesudvalgets Arbejde er sluttet, og at der nu foreligger to Indstillinger. Jeg beklager selvfølgelig ogsaa, at det har været umuligt at komme til et Resultat og til Enighed om de Ændringer, som det er nødvendigt at foretage i den nugældende Grundlov. Men for dem af os, der har haft Sæde i Fællesudvalget, har det længe været klart, at fortsatte Forhandlinger med det for Øje at komme til Enighed med den ærede Ordfører og hans Meningsfæller vilde være ørkesløse. Og hvorfor? Fordi Regeringen og de Partier, der støtter denne Regering, har villet benytte den Situation, der er skabt ved den i og for sig glædelige Begivenhed, at Sønderjyderne nu snart kan stemme sig ind i den danske Rigsdag, til at forlange gennemført socialistiske og radikale Ændringer i Grundloven, som vi ikke paa nogen Maade kan være med til.

Venstres Standpunkt i denne Sag er klart og ligetil, Venstre har lige fra første Færd erklæret, at man ikke ønskede andre Forandringer i Grundloven og Valgloven end dem, som nødvendiggjordes derved, at man faar sønderjydske Landsdele inkorporeret i det gamle Moderland, og vi vil ikke gaa derudover, medmindre der kan opnaas Enighed med Partierne om andre Ændringer. Det absolut nødvendige har vi erklæret os villige til at gaa med til, men intet derudover. Og den ærede Ordfører og hans Parti og Regeringen har aldrig været i Tvivl om, at saaledes var Situationen. Jeg spørger da: Ved hvilke Magt-

midler vil de Herrer da gennemtrumfe yderligere Ændringer i Danmarks Riges Grundlov? Thi de kan dog fornøftigvis ikke forlange andre Ændringer gennemført end dem, den lovgivende Forsamlings to Ting med Flertal giver sit Samtykke til. Og de har jo ikke villet spørge Vælgerne. Der har været rig Lejlighed for Regeringen til at faa en Opløsning, prøve at spørge Vælgerne, om de virkelig vil være med til at benytte den her givne Lejlighed til at gennemføre radikale Ændringer i Grundloven, en Grundlov, der nylig er vedtaget, der nylig er traadt i Kraft, der kun en eneste Gang har været i Virksomhed, en Grundlov, som Regeringspartierne og Regeringen selv har priset i høje Toner.

Man har jo søgt at kaste Glans over denne Regering, fordi den har gennemført en saa god Grundlov, og alligevel vil de nu benytte en Lejlighed som denne, som det forekommer mig ikke skulde benyttes i et saadant Øjemed, til at forandre Grundloven og ogsaa Valgloven. De vil ikke gaa ud til Vælgerne, siger de, uden at de faar en retfærdig Valglov. Men den Valglov, vi har, har den højtærede Regering jo selv gennemført, saa naar de Herrer taler om en retfærdig Valglov, ved jeg ikke, hvad de mener dermed. Det er ikke sikkert, at Vælgerne stemmer paa samme Maade nu som for nogle Aar siden; hvorfor prøver de da ikke paa at faa Valg? De Herrer sidder i Kraft af den Valglov, deres Flertal er baseret paa Valg efter denne Valglov, hvorfor har de da ikke villet spørge Vælgerne — der har jo været rig Lejlighed dertil — om det er Vælgernes Flertals Ønske, at der skal gennemføres gennemgribende Ændringer i Grundloven, og at den nugældende Valglov skal omkalfatres fra hovedsagelig at være en Lov om Valg i Enmandskredse til at blive en Valglov, hvor man udelukkende vælger efter Forholdstal. Hvor jeg kommer omkring i Landet, er det et almindeligt Spørgsmaal, som møder mig alle Vegne: Naar faar vi dog Valg? Ja, svarer jeg, det kommer jo an paa Regeringen, men den bliver hængende ved det og vil ikke ud, og hvorfor vil den ikke det? Fordi Regeringspartierne ingen Tillid har til, at den Valglov, de er valgt paa, vil give dem Flertal igen, thi var de det, skulde vi nok have set, at vi havde haft Valg for længe siden.

Dette er altsaa Grunden til, at der ikke er kommet noget ud af Fællesudvalgets Forhandlinger. Den ærede Ordfører lagde særlig Vægt paa, at det var Landstinget, som havde forlangt Fællesudvalg,